

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 52.939/3
van 21 maart 2013

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'houdende de
vaststelling van de wijze van communicatie in het kader van het
bestuurlijk toezicht op de intergemeentelijke
samenwerkingsverbanden'

Op 26 februari 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende de vaststelling van de wijze van communicatie in het kader van het bestuurlijk toezicht op de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 12 maart 2013. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Bruno SEUTIN, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 21 maart 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt ertoe de wijze vast te stellen waarop in het kader van het bestuurlijk toezicht de communicatie verloopt tussen de intergemeentelijke overheid (de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden) en de toezichthoudende overheid. Daartoe wordt bepaald op welke wijze de opvraging van documenten of inlichtingen en elke kennisgeving of verzending tussen die overheden dient te gebeuren.

3.1. De rechtsgrond voor het ontworpen besluit is te vinden in de artikelen 74, eerste lid, en 75^{quater}, § 3, eerste lid, van het decreet van 6 juli 2001 ‘houdende de intergemeentelijke samenwerking’, zoals vervangen, respectievelijk ingevoegd, bij het decreet van 18 januari 2013 ‘houdende de wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking’.

Aangezien de betrokken bepalingen slechts in werking treden op 1 mei 2013 (zie artikel 30 van het decreet van 18 januari 2013), dient erop te worden toegezien dat het te nemen besluit niet eerder in werking treedt dan de rechtsgrond biedende bepalingen ervoor. Zulks kan gebeuren, hetzij door de bekendmaking van het besluit in het Belgisch Staatsblad af te stemmen op de datum van inwerkingtreding van de rechtsgrond biedende bepalingen, hetzij door een specifieke bepaling van inwerkingtreding in het ontwerp op te nemen.

3.2. In de aanhef van het ontwerp wordt ook verwezen naar artikel 71 van het decreet van 6 juli 2001. Dat artikel, zoals vervangen bij het decreet van 18 januari 2013, bevat evenwel enkel definities en kan derhalve geen rechtsgrond bieden voor het ontworpen besluit.¹

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. In het eerste lid van de aanhef dient de verwijzing naar artikel 71 van het decreet van 6 juli 2001 te worden geschrapt. Dat lid dient overigens als volgt te worden geredigeerd:

“Gelet op het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, artikel 74, eerste lid, vervangen bij het decreet van 18 januari 2013, en artikel 75^{quater}, § 3, eerste lid, ingevoegd bij het decreet van 18 januari 2013;”.

¹ Ook de huidige versie van artikel 71 van het decreet van 6 juli 2011 heeft geen uitstaans met de wijze waarop de communicatie in het raam van het bestuurlijk toezicht op de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden verloopt en zou derhalve geen rechtsgrond kunnen bieden voor het ontworpen besluit.

Artikel 3

5. Luidens artikel 3, tweede lid, van het ontwerp kan de Vlaamse minister bevoegd voor binnenlandse aangelegenheden voor bepaalde, door hem aangewezen intergemeentelijke samenwerkingsverbanden uitzonderingen toestaan op de regel dat na 1 januari 2015 uitsluitend nog digitale communicatie mogelijk is. Bij het verlenen van die uitzonderingen zal de minister het gelijkheidsbeginsel in acht dienen te nemen, wat inhoudt dat er voor elke toegestane afwijking een afdoende verantwoording moet bestaan en de uitzondering niet langer mag worden toegepast dan noodzakelijk is. Bovendien rijst de vraag waarom de bevoegdheid tot het toestaan van afwijkingen op de regel ook in het algemeen niet in de tijd wordt beperkt.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT